

Den mänskliga rollen i det andliga och det materiella universum

Mina kära vänner, ni har haft många diskussioner om hur svårt det är för er människor att underställa er egen fria vilja Guds vilja. Låt oss därför undersöka vad som är den verkliga orsaken till detta. När ni reflekterar över den här frågan, måste ni erkänna att det måste finnas en brist på tillit här, en bristande tillit till Gud, även om ni inte har formulerat några klara tankar kring det. Känslomässigt måste detta vara fallet. För om er tillit till Gud vore som den borde vara, skulle ingen av er ha svårt att sätta hans vilja över er egen. Ändå reagerar ni känslomässigt som om ni trodde att ni vet bättre än Gud, vad som är bra eller fördelaktigt för er – medan det inte alls är så i verkligheten.

Den slags självkärlek som alla har är en sjuk och kortsynt kärlek, medan Guds kärlek till er är en ren, stark och frisk kärlek och därför en mer framsynt och välvillig kärlek som är inriktad på att ge er det bästa. Vad Gud sänder i er väg är förstås ofta en aning obehagligt – inte för att han vill ha det så, utan för att det är i överensstämmelse med lagen om orsak och verkan som ni själva har satt i gång genom era tidigare handlingar eller förhållningssätt. Era svårigheter kommer att minska avsevärt när ni vet hur man accepterar dem och underställer er Guds lagar även i detta avseende. Att bekämpa och övervinna det som tynger er gör er starkare, friare och lyckligare; med varje steg framåt kommer ni bättre att förstå meningen med allting. Först när hindren som ni själva har skapat övervinns, kan ni redan här på jorden skörda den lycka som Gud vill att ni ska ha. För endast segern över dessa självskapade svårigheter, även om ni ännu inte förstår deras ursprung, gör er tillräckligt fria för att ta emot den här lyckan och gör det möjligt för er att bära den och behålla den.

Jag har sagt det förut, men jag vill upprepa det: Varje människa, inte bara ett medium, kan och borde ha personlig kontakt med Guds värld. Alla kan ha det! Men förutsättningarna måste uppfyllas. När Guds andar talar till er genom ett medium, vill de aldrig göra er till en marionett som är beroende av dem. Ja, det finns andar som är på avvägar – och jag talar inte ens om de mörka andarna – som gärna skulle ge er instruktioner om vad ni ska göra eller inte göra; detta skulle ge dem makt och smickra deras fåfänga. Men Guds utvecklade andar varken behöver eller vill ha makt, de varken behöver eller vill ha smicker. En utvecklad ande vill det som Gud vill, och Gud vill göra er till fria och självständiga människor. En sann befrielse kan bara finnas i Gud och

genom Gud. Ni måste i er egen personliga upplevelse förstå vad Guds vilja är i varje enskilt fall. Och vi hjälper er med det, vi lär er hur ni upprättar er personliga kontakt. Det finns bestämda regler för detta, men ni måste först övervinna era enskilda hinder. Jag kommer att hjälpa alla som är villiga att upprätta en sådan kontakt och förklara principerna som styr och underlättar den. Men önskan om den måste komma från dig; vi kommer inte att överträda din fria vilja, det gör heller aldrig Gud. Jag kommer efter sessionen att fråga er om ni vill ha kontakten eller inte. Jag kanske inte alltid och uteslutande talar om detta ämne; jag kommer att knyta ihop det med ämnena för mina föredrag, de innehåller alltid material som hänvisar till det. Jag skulle kunna ge er en kurs, om ni vill ha det. Men säg mig ärligt om ni inte vill det. Allting kommer inte att vara helt nytt för er, men den här "kursen" kommer att sammanfatta förutsättningarna för er personliga kontakt med andevärlden, steg för steg, i linje med era framsteg. Ni kan erhålla en stor skatt genom detta, mina kära vänner. Men den kommer inte lätt, eftersom ingenting som verkligen är dyrbart och som skänker lycka kan komma lätt. Och ni måste fatta beslutet; det kan inte göras åt er.

Här skulle jag vilja tillägga att de som inte tillämnar vad de lär sig, inte har någon rätt att förneka den andliga sanningens verklighet, inte ens för sig själva. För allt som ni får lära er i Guds anda, här eller någon annanstans, kan personligen upplevas med en intensitet som inte ger något utrymme för tvivel, som överskuggar alla yttre, materiella bevis. Och ni kan uppleva detta. De som inte uppfyller villkoren som är nödvändiga för att uppleva allt som de lär sig här och på så sätt få det bekräftat, har därför ingen rätt att ifrågasätta dess giltighet.

Och nu till era frågor, mina kära vänner.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga dig vad skillnaden är mellan den indiska och den västerländska uppfattningen vad gäller hur livet fortsätter efter döden. Vilken är den rätta? Är det sant att det inte finns någonting efter döden, som indierna säger, att själen efter upprepade inkarnationer till slut återgår till en intighet, att den individuella personligheten inte överlever? Eller kvarstår personligheten och det individuella medvetandet i någon form?

SVAR: Först vill jag återigen nämna att det knappast finns någon religiös uppfattning som inte innehåller en kärna av sanning. Och när ni ställer en sådan fråga, fråga även om den och jag ska hjälpa er att se var ni kan hitta den här kärnan av sanning, oavsett om det gäller Bibeln eller någon annan religiös lära. Så, för att komma tillbaka till din fråga vill jag först förklara för dig hur det egentligen är. Detta kommer att ge klarhet i motsägelserna.

Ju mer utvecklad en individ är, desto mer kommer egots begränsningar att falla bort. Det är egot som upprättar muren av blindhet och separation runt själen. Ju högre utveckling, desto mer kommer kärleksbandet som förbinder den ena själen med den andra att bli synligt – men detta

band binds i frihet, i den mening att vi binds till varandra av kärlek. Alla som är förbundna av detta kärleksband kommer att känna andras smärta med samma intensitet som sin egen; den andras glädje kommer att vara som sin egen. Upplevelsen kommer att vara samma för dig och den andra. Egot, som sätter sig på sin egen separata plats, höjer sig över den andra genom att vilja ha något som är bättre för sig själv än för den andra. Egot kommer att försvinna med varje steg som individen – mänsklig eller andlig – tar sig an på den uppåtgående vägen. När de högsta stegen är uppnådda är känslan av broderskap, av kärlek, av att vara ett med detta Du, alla andra Du, så fullständig att varje själ vibrerar i en ständigt växande enhet med alla andra själar och bildar ett sant, fritt band med alla dess bröder och systrar och med den himmelske Fadern. Det är mycket svårt att förklara detta i ord för er, för ni saknar den inre upplevelsen av ett sådant tillstånd och har därför inga begrepp för det. Jag ber er därför att försöka känna in innebörden mellan raderna, så att ni på något sätt kan föreställa er vad jag försöker förmedla.

Den högsta nivån är det som vi kallar ”Guds hus”. Föreställ er inte detta som ett hus, utan som en vidsträckt sfär. En individ som kommer in i Guds hus, som inte längre behöver inkarnera i en mänsklig kropp, har smält samman så fullständigt med detta Du att, som jag nämnde, allting känns och upplevs lika mycket i jaget och i den andra – just för att egot har övervunnits. Alla som inte längre behöver inkarnera på jorden går för den delen inte in i Guds hus direkt; utvecklingen fortsätter ofta först i andra sfärer. Genom att blanda samman de grundläggande begreppen, gör människor ofta misstaget att tro att egot är identiskt med individualitetskänslan som personligheten har. Men det ena har ingenting med det andra att göra. Som jag försökte förklara i några av mina föredrag, expanderar och intensifieras tvärtom ”jagets” medvetande med varje högre nivå som uppnås, just för att egots separation har övervunnits. Eftersom denna separation inte utgör något annat än en blindhet och brist på förståelse, måste den nödvändigtvis dämpa och minska medvetenheten och därmed personlighetens individualitetskänsla. En dag måste egot övervinnas och sammansmältningen uppnås. Då kommer individualiteten inte bara att inte ges upp, utan den kommer till sin egen rätt i allt större frihet, ljus, förståelse och kärlek.

Ni kan alltså se kärnan av sanning i den indiska liksom i den judiska och kristna uppfattningen, även om de tycks motsäga varandra. Den indiska uppfattningen refererar till egots upplösning, medan den judiska och kristna uppfattningen endast behandlar själens individualitet, som existerar i en förhöjd form på ett sant och evigt sätt. Båda är sanna. Anledningen till att idén om Nirvana har spridit sig i Indien är följande:

I Indien har det alltid funnits ett antal människor som genom vissa meditationsövningar – liknande som jag så småningom kommer att lära er – och också på grund av sin höga andliga utveckling, har nått förmågan att befria sin ande från sin kropp utan att förlora sitt medvetande. De hade således vissa andliga upplevelser. Eftersom ett grundläggande krav för en andlig upplevelse och

den stora lycksalighetskänslan som åtföljer den, är att egot transcenderas, är det förståeligt att människor som inte har haft sådana upplevelser förvränger redogörelserna som ges av dem som har haft dem. Alla känslor är svåra att uttrycka i ord. Ju högre, ju vackrare och mer lycksalig en upplevelse är, desto svårare är det att klä den i ord för dem som ännu inte har kunnat gå igenom samma upplevelse och detta gäller särskilt för en andlig upplevelse. Varje andlig upplevelse som förmedlas från en person till en annan har därför en större tendens att missförstås jämfört med när man redogör för faktiska händelser. Och detta är vad som händer här. Det är alltså inte alls fallet att individualiteten löses upp och utplånas. Om det vore så, skulle den personliga upplevelsen inte ens kunna ha registrerats och förts in i medvetandet, inte heller skulle försöket att förmedla den någonsin kunna ha gjorts, inte ens på ett otillräckligt sätt. Av allt detta är det lätt att förstå hur tanken om att individualiteten upphör att existera uppstod. Den är inte desto mindre ett grovt misstag. Det är faktiskt en omöjlighet, mina vänner. Ingenting som Gud har skapat i skönhet och renhet löser någonsin upp sig, särskilt inte anden. Och individualiteten, i sin rena form, det vill säga utan ego, är enbart av anden.

När ni ser en vacker blomma eller ett bedårande litet djur och tror att de bara existerar tillfälligt på grund av att kroppen eller det yttre skalet kommer att förfalla, eller kanske på grund av att arten är utdöende, misstar ni er. Nej, mina kära vänner, det som är vackert och ädelt, det som är andligt – och allting som är vackert och ädelt är alltid andligt – försvinner aldrig, det förblir för evigt, kanske i en något annorlunda form, men helt bevarat i sin essens, det vill säga i sin individualitet. För det som är av anden lever. När ni ser en död kropp säger ni ofta att ”Livet har gått ur den” eller ”Livet har lämnat den”. När ni säger det, vet ni att ni avser den levande anden. Allting som är gott och ädelt i människans karaktär eller i någon varelse, upplöses därför aldrig, det finns för alltid och i dess individualitet. Förstår ni detta?

FRÅGA: Ja. Och för oss är det förstås väldigt viktigt att förvissa oss om, eller åtminstone få en antydning om, att de band som vi har med våra nära och kära kommer att fortsätta att finnas.

SVAR: Det är precis vad jag säger. Naturligtvis. Om det inte skulle finnas någon individuell personlighet, skulle det inte heller kunna finnas någon kontakt med andra, vare sig i kärlek eller på annat sätt. Och det är inte bara att bandet av kärlek kommer att bestå mellan dig och de som stod dig nära, utan en dag, kanske mycket långt fram i tiden enligt er uppfattning, kommer det bandet att expandera och innefatta andra som du nu kanske är likgiltig inför eller som du till och med ogillar. Denna kärleksfulla förbindelse kommer i allt större utsträckning att omfatta fler och fler bröder och systrar. Det som uppnås genom din andliga utveckling – kärlek, förståelse, och så vidare – kan därför aldrig gå förlorat.

Den felaktiga idén om att personligheten helt löses upp formulerades eller propagerades för övrigt aldrig av de indiska mystikerna som har haft andliga upplevelser som man refererar till som Nirvana. Jag kan försäkra er om att om man skulle prata med en sådan person, oavsett om han är indier eller inte, skulle han bekräfta att det är ett missförstånd och att sanningen är precis som jag försökte beskriva den för er. Han skulle tvärtom bekräfta att individualiteten, förmågan att uppleva personligt, bara kommer att öka och inte på något sätt minska, och att bara egot löser upp sig. Och detta är en avgörande skillnad! Det vore bra om ni reflekterade och mediterade över den här skillnaden. För ni tror att hela er personlighet är avhängigt egot.

Jag skulle förklara det på det här sättet: Egot är en del av det lägre jaget och den individuella personligheten är summan av allting som individen är i dess tillfälliga utvecklingsstadium, inbegripet det lägre och det högre jaget. Det som passerar är bara det lägre jaget, som gör dig tung och jordbunden med sitt ego och som begränsar din individuella förmåga att uppleva det gudomliga i alla avseenden, vare sig det är en personlig andlig upplevelse, kärlek till din nästa eller medkänsla, eller vad som helst. Föreställ er alltså att ni har två ”jag” som kämpar mot varandra. Jag säger alltid detta. När ni väl är tillräckligt avancerade för att känna skillnaden och veta hur man i själen skiljer det ena från det andra, kommer ni inte bara att förstå mina förklaringar bättre, utan ni kommer också att befinna er mycket närmare den andliga upplevelsen i sig. När man håller fast vid egot så hårt, är det inte bara för att det är så svårt att övervinna aspekter av det lägre jaget, utan också för att man har missuppfattningen att man med egot också skulle behöva ge upp den individuella personligheten.

FRÅGA: En av våra vänner som är anhängare av Rudolf Steiners läror sa att det inte bara finns två ”kungariken”, himlen och jorden, det goda och det onda, utan tre. Enligt den här idén är det en varelse som inte är Lucifer eller djävulen, utan Ahriman, som härskar över jorden, som är materiens härskare och som skulle vara farligare än Lucifer. Stämmer detta?

SVAR: Även här finns det en kärna av sanning. Ni vet att inte bara Lucifer ”föll”, utan han drog också ner många andra varelser. Alla dessa är inte lika tungt belastade. Gud hade sju söner, dessa första skapade varelser som stod honom närmast. Två av dessa ”föll”, tillsammans med ett antal andra, bland vilka det också fanns några som hade stått nära Gud men som jag inte vill prata om här. Låt detta räcka för tillfället. En av dessa andra söner som följde med Lucifer är nu den som härskar över materien och i viss mening kan man alltså säga att han härskar över jorden. Den här anden är också tungt belastad. Lucifer, som initierade ”fallet”, är dock den som bär den tyngsta bördan. När vissa läror säger att det finns tre kungariken har de inte helt rätt, för ur detta perspektiv finns det fler än tre: Lucifer, som har den största makten över de domäner som är separerade från Gud, har gett vissa distrikt – om jag kan kalla dem så – till andra fallna andar, där de härskar mer eller mindre självständigt. Bara i särskilda fall måste de vända sig till Lucifer.

Detta är en efterbildning av vad som finns i Guds värld och vad människor också har efterbildat på jorden, och som måste finnas där många individer lever tillsammans: en viss ordning, en hierarki. Här, i Guds gudomliga rike, har andeväsendena också en självständig makt i överensstämmelse med sin utveckling; deras verksamhetsområde ökar och expanderar ständigt och de kan till viss del, i den exakta kännedomen om de andliga lagarna, fatta sina egna beslut och verkställa dem. Först när en viss fråga överstiger deras kunskapsnivå, måste de vända sig till den som står över dem.

Det stämmer visserligen att Lucifers tidigare nämnda broder fick herravälde över jorden och att han härskar över materien. Men det betyder inte att Lucifers värld inte har tillgång till er. I slutändan är även denna ande underställd Lucifer, oavsett hur stor makt han har, och är därmed en del av Lucifers sfär. Om detta inte uttryckligen förklarades för er, var det bara för att det inte var så viktigt för er. Men ni vet att Lucifer har sina underhuggare och att de är utrustade med olika grader av makt. Denna specifika ande som härskar över materien är en av dem. Men som jag sa är han inte den enda; det finns andra luciferiska andar som har precis lika mycket eller nästan lika mycket makt på andra områden. Det skulle vara omöjligt att förklara allt. Det är inte heller nödvändigt.

På jorden finns det alltså individer som står direkt under Lucifers styre, det vill säga de är från helvetet, medan andra är direkt underställda denna andra ande som härskar över materien. Men i slutändan styrs de alla av Lucifer. De som säger att anden som härskar över materien är farligare för människor än de luciferiska andarna har samtidigt rätt. Lucifers underhuggare är andarna som representerar ondska, hat, mord, avundsjuka, högmodig arrogans och andra laster. De förkroppsligar alla dessa låga strömmar. Ingen sådan ande har emellertid tillgång till en människa såvida det inte finns någon motsvarande vibration hos den personen. När en person har uppnått en viss utvecklingsnivå – om än bara i vissa avseenden, eftersom, som ni vet, inte alla aspekter av personligheten utvecklas samtidigt – då har de värsta onda andarna inte tillgång till honom. Även om det fortfarande finns spår av dessa negativa känslor i själen, kommer sådana människor att veta hur man bekämpar dem och kommer inte att ge efter för sina frestelser och kommer säkerligen inte att handla efter dem. Det finns emellertid många människor som, trots att de inte längre är i stånd att utföra låga och onda handlingar och därmed inte är tillgängliga för att tjäna de luciferiska andarna direkt, likväl är mycket mottagliga för dem som tjänar Lucifers broder. De har inte nödvändigtvis intentionen att skada andra, men de vänder sig bort från Gud och från allt andligt och blir därmed blinda och oemottagliga för anden. Denna broder till Lucifer har därmed segrat direkt och Lucifer har segrat indirekt. För de mörka krafternas mål är att vända alla varelser bort från Gud.

Som en följd av att vända sig bort från Gud och det andliga livet, kan en person återigen bli mottaglig för påverkan från helvetets andar, eftersom vissa låga känslor kommer att väckas genom det starka bandet till materiella ting. Det är på detta sätt som Materiens Ande tjänar Lucifer på ett indirekt sätt. Han kan fångsla många människor där Lucifer skulle misslyckas. De överlämnar sig därför indirekt till Lucifer, genom materien. Dessa är inte nödvändigtvis onda människor – för dem behöver inte Lucifer sin broder. Dessa är de vars seende är stört och vars seende förvärras när de binder sig mer till materien. De vidgar inte sin syn genom att ta en väg av självrannsakan och disciplin, kärlek och ödmjukhet, för att upprätta kontakt med Guds värld. De lever i en platt, ytlig och grå värld och ingenting är riktigt levande för dem, för genom sin bindning till materien kväver de den levande anden.

Jag skulle här vilja nämna att många människor tror sig vara andliga för att de älskar konsten eller för att de ägnar sig åt intellektuella intressen. Detta gör dem dock inte riktigt andliga, inte riktigt levande. Det händer därför att dem som Lucifers broder har fått en sådan dominans över att de blir alltmer försvagade och avtrubbade, kan komma in i ett tillstånd där de oavsiktligt överlämnar sig till Lucifer, eftersom deras syn är suddig och de tror inte på något annat än materien; de kan därför inte se faran och bekämpa den. Den fiende som man inte känner är alltid farligare än den vars förekomst och natur man är väl medveten om. Förstår du? [Ja]

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa en fråga om djurens känslighet. Även om människan anses vara den högst utvecklade varelsen på jorden, är djuren det på vissa områden; jakthundar har till exempel ett sinne som människan helt saknar. Eller våra katter, som springer till dörren innan de omöjligt kan höra att en av oss närmar sig, medan de inte rör sig ur fläcken när en främling står vid dörren. Hur kan det vara så?

SVAR: Det är så här: Vad ni kallar instinkt är ingenting annat än sinnet som uppfattar det som inte är materiellt. Detta sinne är mer utvecklat hos djur eftersom deras intellekt ännu inte är så utvecklat som människans. Intellektet är mycket viktigt för människan, särskilt för hennes stigande utveckling, eftersom den verkställande viljan utgör en del av det. Om intellektet emellertid blir det slutgiltiga målet och inte ett medel för ett syfte, ett medel för att nå Gud, då kanaliseras det inte i rätt riktning, det blir överbetonat och resultatet är disharmoni; då tynar de friska instinkterna bort. Detta är i stor utsträckning fallet idag. Det skulle vara nödvändigt att upprätta en balans. När detta inte sker är konsekvenserna allvarliga. Samma sak gäller när intellektet försummas, som har hänt tidigare och händer fortfarande hos vissa människor. Om djuret äger sinnen som människan ofta saknar, är det för att det behöver dem, som kompensation. Människor skulle kunna äga många fler av dessa förmågor om de skapade en riktig balans och lät sitt intellekt tjäna ett högre mål. Detta kommer också att hända en dag. Ni kan observera att hos så kallade primitiva människor är den instinktiva medvetenhetens gåva mycket mer utvecklad. Detta

borde svara på din fråga. Samma fråga öppnar emellertid upp ytterligare intressanta saker som jag skulle vilja diskutera i det här sammanhanget.

Genom förvrängningen i själen, som jag kan kalla er tids sjukdom, uppnåddes en teknisk och vetenskaplig utveckling på jorden som inte håller jämna steg med den andliga utvecklingen. Gud gav er ert intellekt så att ni kan fatta era beslut med det: ”Jag går den ena eller den andra vägen, jag bestämmer mig för si eller så.” Valet kan göras för det andliga livet och för ett andligt förhållningssätt. Men det måste komma från er fria vilja och ett frivilligt beslut kommer från intellektet. När ett sådant beslut fattas på rätt sätt, kommer de instinktiva och utomsinnliga förmågorna – inbegripet medialitet – inte att förlamas, utan de kommer att utvecklas tillsammans med intellektet. Detta beror på riktningen i vilken de intellektuella förmågorna används: i överensstämmelse med deras lämpliga funktion och natur, som visdomen och lagenligheten kräver. Syftet är den harmoniska utvecklingen av er andliga och psykiska organism som helhet, och om användningen av intellektet avviker från den här riktningen, leder den resulterande disharmonin till en känsla av att vara olycklig. Var medvetna om att intellektet är ett instrument av stor betydelse för att uppnå de högsta andliga nivåerna. Förminska det inte. Var samtidigt också medvetna om hur det ska användas, liksom om dess riktning. Är det ett självändamål, eller är det ett medel för att nå målet?

I samband med ämnet instinkter, fråga er själva följande: För det första, har jag en harmonisk balans inom mig mellan instinkt och intellekt? Ger jag tillräckligt med utrymme inom mig för instinkten att vara verksam – eller vad man nu vill kalla den? En sådan inre förmåga kan utvecklas och odlas precis som intellektet. Begränsar och hämmar jag de instinktiva känslorna genom intellektet, som i slutändan är en begränsad förmåga i sig? För det andra, använder jag mitt intellekt för det syfte som det har givits mig? De som använder sina intellektuella förmågor enligt dessa övergripande ramar, kommer att styra sitt liv i den sanna riktningen. De kommer till fullo att uppfylla sina livsuppgifter och åtnjuta en djup inre frid.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa en fråga av vetenskapligt intresse. En vän som är vetenskapsman berättade för mig att mänskligheten en gång tidigare redan hade nått ett mycket högt utvecklingsstadium, kanske högre än vad vi har idag. Jag menar detta i materiell och inte andlig bemärkelse. Han säger att man definitivt kände till kärnenergi vid den tiden, för hundratusentals år sedan, när världen förstördes i en katastrof. Stämmer det?

SVAR: Ja, det stämmer. Du har rätt när du säger att mänsklighetens andliga utveckling inte motsvarade den tekniska utvecklingen och att världens förstörelse berodde just på den faktorn, som du sa. När det finns en alltför stor avvikelse mellan den materiella och den andliga utvecklingen, kommer vissa händelser att äga rum för att undvika en större fara. Dessa händelser

är en naturlig följd av situationen och Gud tillåter dem att ske; annars skulle den andliga faran vara mycket större än någon jordisk katastrof någonsin kan vara. Jämfört med förlusten av andligt liv, betyder förlusten av jordiskt liv ingenting. Orsak och verkan måste träda i kraft enligt lagen, och Guds agerande i den mänskliga historien äventyrar aldrig människans andliga liv. Ibland är det omöjligt att undvika en andlig förstörelse annat än genom en materiell katastrof. Historien visar ofta detta. Först när den andliga utvecklingen, det vill säga återförbindelsen med Gud, står i proportion till materiella framsteg, kommer historien att röra sig i ett levande och positivt kretslopp i stället för det negativa, som alltid släcker ut sig själv.

Mina kära vänner, ni är alla välsignade i Gud. Gå i frid.

Ursprungligen gett på tyska, översatt till engelska av Hedda Koehler och Judith och John Saly.
Redigerat av Judith och John Saly, 1996.
Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21